

Intro (oude introtekst website, 2003-2007)

REIN-ART (Arne Reynaert, °1966) studeerde schilderkunst aan de Stedelijke Academie voor Beeldende Kunsten van Leuven en Toegepaste Grafiek aan het Hoger Instituut voor Beeldende Kunsten Sint Lukas Brussel waar hij afstudeerde met grote onderscheiding.

Hij werkt als zelfstandig hedendaags kunstenaar en grafisch ontwerper te Leuven (sinds 1989). Zijn hedendaags beeldend werk (schilderijen, foto's, installaties, woordwerken) en toegepast grafisch werk (typografie, illustraties, logo ontwerpen, webdesign, lay-outs) bevruchten elkaar vormelijk.

Gedurende de eerste tien jaar zocht hij in zijn schilderijen en installaties vooral naar sterke expressievormen. Belangrijkste thema's waren verschillende soorten conflicten en verhoudingen tussen beschaving, instincten, driften, rationaliteit en emotie.

De laatste tien jaar vinden we meer concept aan de oorsprong van zijn werk doch zonder dat poëzie volledig verdwijnt.

In zijn meest recente werken gaat hij op zoek naar vormen voor concepten uit een eigen hedendaagse filosofie waaruit hij metaforische linken tussen verschillende takken van de wetenschappen (deeltjesfysica, theoretische fysica, astronomie, neurofysiologie, biologie, evolutietheorie, economie, sociologie, politiek e.a.) distilleert.

Bedoeling is universele vormen te vinden, te creëren, te ontginnen, te "tekenen", die als herkenbaar "voorgeprogrammeerd" lijken in de perceptie van de mens of "gewoon" voorkomen in natuurlijke verschijnselen (op micro- en op makrokosmologische schaal) maar die nooit eerder zintuiglijk waarneembaar gemaakt werden. Hij overstijgt hierin het louter lineaire fractaaldenken omdat hij o.a. begrippen als "tijd", "bewustzijn" en "relatie" integreert.

Dit resulteert enerzijds in hedendaagse schilderkunst en grafieken die het onderwustzijn in de mens aanspreken en die tegelijk zijn (bewuste) ratio uitdagen.

Anderzijds weet REIN-ART de mens aangrijpend neer te zetten in zijn gigantische (bijna naakte) eenzaamheid, als ego-centrisch "zoekende" en opgesloten entiteit tussen orde en chaos, tussen singulariteit en diversiteit. Hij plaatst de universele mens als een fysicus die het evenwicht zoekt tussen materie en anti-materie of als een quantumfysicus die moet aanvaarden dat zijn waarneming precies afhangt van zijn waarneming en dus niet meetbaar is. De geschilderde "geladen" figuren gaan dikwijls letterlijk op in de materie op het doek, of ze krijgen net vorm doordat zij uitgespaard blijven uit de materie.